

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a členov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka na neverejnom zasadnutí konanom 30. januára 2013 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **S. S.**, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2To 212/11, z 12. januára 2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **S. S. sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T 43/2008, zo 6. júna 2011 boli obvinení **S. S.** a **R. M.** uznaní vinnými, obvinený **S. S.** z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/, písm. i/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z., obvinený **R. M.** zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. na tom skutkovom základe, že

obžalovaný **S. S.** si v období od presne nezistenej doby, najneskôr od roku 2004 do 10. novembra 2006 zabezpečoval nákupom od obžalovaného **R. M. z R.** ako aj od iných nestotožnených osôb na území Slovenskej republiky nezistené množstvo omamných a psychotropných látok, najmä metamfetamínu (pervitínu), MDMA (extázy) a kokaínu, aby ich následne distribuoval a získal tak majetkový prospech. Za týmto účelom,

v presne nezistenej dobe, najpravdepodobnejšie v priebehu roku 2004 oslovil obž. M. D. ako aj obž. R. F., o ktorých vedel, že omamné a psychotropné látky predávajú, aby títo predávali ním dodané omamné a psychotropné látky, ako aj organizovali ich predaj na území mesta Z. a v jeho okolí.

Následne obž. S. S. po predchádzajúcej telefonickej alebo osobnej dohode v priebehu rokov 2004 až 2006 opakovane priniesol obž. M. D. a obž. R. F. alebo nimi určeným osobám omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín a MDMA v presne nezistených množstvách, odovzdal im ich na rôznych miestach vo Z. a jeho okolí, za ktoré mu menovaní zaplatili ním určenú cenu. V uvedenom období v najmenej troch prípadoch priviezol metamfetamín od obž. S. S. do Z. obž. R. F. obž. P. Z., ktorý okrem toho, že vozil obž. S. S. na stretnutia s obž. M. D. a obž. R. F., aj sám opakovane predal omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín konečným užívateľom v obci H. a okolí.

Obžalovaní M. D., T. S., M. R., M. M., J. M., M. G., R. G. a R. L., ako aj R. H. (stíhaný v samostatnom konaní pod ČVS:PPZ-5/BOK-S-2008) v presne nezistenom období najneskôr od roku 2004 do konca roku 2005, obžalovaní M. D. a T. S. aj od polovice roku 2006 do 10. novembra 2006 na území mesta Z. a v jeho okolí plánovane a koordinovane predávali konzumentom spotrebné dávky omamných a psychotropných látok, najmä metamfetamínu, MDMA a Cannabis (konopa) takým spôsobom, že

obž. M. D. spočiatku od nestotožnených osôb a od roku 2004 od obž. S. S. získaval omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín a MDMA, ktoré v prípade metamfetamínu rozvážil na jednotlivé dávky a následne zabezpečoval ich predaj buď sám alebo prostredníctvom obžalovaných T. S., M. M., J. M., R. Š., R. G. a R. L., ktorým dal k dispozícii mobilné telefóny s telefónnymi číslami, ktoré tiež dostával od obž. S. S., o ktorých boli konzumenti priebežne informovaní a na ktoré sa títo kontaktovali s dílermi so svojimi požiadavkami na omamné a psychotropné látky, pričom obž. M. D. určil, ktorí z dílerov budú vybavovať v určenom čase požiadavky konzumentov a prostredníctvom R. H. (stíhaného v samostatnom konaní) a obž. M. R., neskôr obž. M. G. jednak posielal týmto dílerom omamné a psychotropné látky, jednak vyberal od nich peniaze utržené z predaja omamných a psychotropných látok a tiež zabezpečoval poslušnosť dílerov pri vykonávaní jeho príkazov. V presne nezistenom čase v priebehu roku 2004, na požiadanie obž. M. D.,

vykonal vo Z. aj obv. J. D. opakovane predaj omamných a psychotropných látok, najmä metamfetamínu konečným spotrebiteľom.

Obžalovaní R. F., J. L., P. Z., M. E., J. P. a L. M. od presne nezistenej doby, najpravdepodobnejšie od druhej polovice roku 2004 do 10. novembra 2006 na území mesta Z. a v jeho okolí predávali konzumentom spotrebné dávky omamných a psychotropných látok, najmä metamfetamínu, ale aj MDMA, Cannabis (konopa) a kokaínu takým spôsobom, že

obž. R. F. po získaní omamných a psychotropných látok od obž. S. S. tieto následne rozvážil na jednotlivé dávky a predával vo Z. v priestoroch diskotéky M. ako aj na iných miestach, a to buď sám, najmä čo sa týka kokaínu, alebo prostredníctvom obžalovaných J. L., P. Z., M. E., J. P. a L. M., ktorým predal omamné a psychotropné látky v množstve, o ktoré požiadali a títo ich následne ďalej predávali alebo poskytovali na užitie konzumentom, s ktorými sa kontaktovali osobne alebo mobilnými telefónmi.

Obž. M. D. od presne nezistenej doby do 10. novembra 2006 vo Z., U. č. X. v byte č. X., ktorý mal v prenájme od J. P., prechovával celkovo 16,74 g metamfetamínu, čo predstavuje 105 obvykle jednorazových dávok v hodnote najmenej 26 200 Sk a sušenú rastlinnú hmotu Cannabis (konopa) v celkovej hmotnosti 0,61 g, čo predstavuje 1,5 obvykle jednorazovej dávky v hodnote najmenej 75 Sk.

Obž. T. S. od presne nezistenej doby do 10. novembra 2006 v chatke č. p. X., nachádzajúcej sa v záhradkárskej osade vo Z. časť Z., ktorá je vlastníctvom jeho otca, Š. S., a v byte vo Z., U. č. X./X., tiež vo vlastníctve jeho otca Š. S., prechovával sušenú rastlinnú hmotu Cannabis (konopa) v celkovej hmotnosti 7,78 g, čo predstavuje 15,5 obvykle jednorazových dávok v hodnote najmenej 775 Sk, a 0,03 g metamfetamínu, čo predstavuje 1 obvykle jednorazovú dávku v hodnote najmenej 250 Sk.

Obž. J. L. od presne nezistenej doby do 10. novembra 2006 vo Z. v byte č. X., na U. č. X., ktorý mal v prenájme od Ing. J. B., prechovával rastlinnú hmotu konope v celkovej hmotnosti 218,24 g, čo predstavuje 426,5 obvykle jednorazových dávok v hodnote najmenej 21 325 Sk, a metamfetamín v celkovom množstve 0,24 g, čo predstavuje 1,5 obvykle jednorazovej dávky v hodnote najmenej 375 Sk.

Obž. P. Z. od presne nezistenej doby do 10. novembra 2006 v obci S. v rodinnom dome na U. č. X./X., patriacom jeho otcovi J. Z., prechovával metamfetamín celkovej hmotnosti 0,11 g, čo predstavuje 1,5 obvykle jednorazovej dávky v hodnote najmenej 375 Sk.

Obž. P. Z. od presne nezistenej doby do 10. novembra 2006 v osobnom motorovom vozidle VW Golf, ev. č. B., ktoré obž. P. Z. užíval, prechovával metamfetamín v celkovej hmotnosti 0,34 g, čo predstavuje 2 obvykle jednorazové dávky v hodnote najmenej 500 Sk a v rodinnom dome č. X. v obci H. prechovával 2 ks tabliet a 4 ks lml ampuliek Efedrínu.

Omamné a psychotropné látky, s ktorými obžalovaní obchodovali a ktoré prechovávali sú zaradené v Zozname omamných a psychotropných látok tvoriaceho Prílohu 1 zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov nasledovne:

Rastliny rodu Cannabis (konopa) v I. skupine omamných látok,

MDMA (extáza) v I. skupine psychotropných látok,

Kokaín v II. skupine omamných látok,

Metamfetamín v II. skupine psychotropných látok,

Efedrín je zaradený v Kategórii 1 zoznamu určených látok uvedených v Prílohe I Nariadenia (ES) č. 273/2004 Európskeho parlamentu a rady o prekurzoroch drog.

Prvostupňový súd obvinenému S. S. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov. Na výkon trestu odňatia slobody obvineného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. mu zároveň uložil peňažný trest vo výške 2 000 € (dvetisíc eur). Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. bol obvinenému pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd mu uložil ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Proti prvostupňovému rozsudku podali odvolanie krajský prokurátor v Banskej Bystrici a obžalovaní. Krajský súd na základe podaného odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T 43/2008, zo 6. júna 2011 vo výroku o uloženom treste obžalovaného R. M.. Rozhodujúc sám

podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného R. M., nar. X. v R., trvale bytom R., ul. T. č. X/X., odsúdil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. a § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon uloženého trestu podmienične odložil a uložil sa probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil povinnosti spočívajúce v príkaze

- minimálne raz za mesiac sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu v Revúcej,

- podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému zároveň uložil aj peňažný trest vo výške 2 000 € (dvetisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 319 Tr. por. odvolania krajského prokurátora a obvineného S. S. zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2To 212/11, z 12. januára 2012 podal dovolanie obvinený S. S. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že napáda najmä skutočnosti, ktoré nachádzajú svoj odraz v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Uviedol, že si je vedomý skutočnosti, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť, avšak

domnieva sa, že skutok tak, ako bol modifikovaný pre potrebu odsudzujúceho rozsudku, nevyjadruje jeho účasť na organizovanej skupine a páchaní trestnej činnosti po dlhšiu dobu, navyiac niet konkrétneho dôkazu, že trestnú činnosť páchal po 01. januári 2006.

Podľa jeho názoru, koniec spáchania skutku mal byť ustálený dňom 31. decembra 2005. Ničím nebola dokumentovaná doba páchania trestnej činnosti od 1. januára 2006 do 10. novembra 2006. Ak sa vychádzalo len zo záznamov a prepisov telekomunikačnej prevádzky, tieto samy osebe nedokumentovali, či on po 01. januári 2006 zabezpečoval nákupom od obžalovaného R. M. z R., prípadne aj od iných nestotožnených osôb na území Slovenskej republiky kokaín, metamfetamín (pervitín), MDMA (extázu) a získal tým majetkový prospech. Zdôrazňuje, že si je vedomý skutočnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a to že dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť, avšak tak, ako je skutok v rozsudku súdu prvého stupňa zo 06. júna 2011 uvedený z pohľadu obdobia trvania jeho protiprávneho konania, nemá oporu v dôkazoch, a teda rozhodnutie v tomto smere je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V ďalšej časti dovolania uviedol, že nebol členom organizovanej skupiny a nespĺňal podmienky takéhoto postavenia jednoducho preto, že v jeho konaní kumulatívne neboli splnené ani zistené všetky formálne podmienky spočívajúce v spolčení najmenej troch osôb, del'bou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, a to plánovitosťou a koordinovanosťou, čo malo zvýšiť pravdepodobnosť úspešnosti spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. Jeho postavenie ako člena organizovanej skupiny charakterizuje rozsudok súdu prvého stupňa tak, že svoju činnosť mal vykonávať skrytým spôsobom a jednať výlučne s vedúcimi skupín D. alebo F., čiastočne s H. a Z., pričom díleri D. skupiny uviedli, že D. sa s ním stretával tak, že keď prišiel, tak museli všetci odísť, aby on s D. bol osamote, a preto ide o organizovanú skupinu. V podstate len mechanicky súd prevzal skutkové vety obžaloby aj do rozsudku. V skutkovej vete nie je konkretizované, v čom presne spočívalo plánovanie činnosti a ako bola táto činnosť rozdelená medzi členov skupiny, kto ju koordinoval, ako tieto úlohy jednotliví členovia skupiny plnili a kto túto činnosť zo skupiny riadil. Ak na už citovanej str. 22 rozsudku zo 06. júna 2011 sa hovorí o jeho stretávaní aj s F., tak pripomína skutočnosť, že tento spoluobžalovaný (R. F.) nie je členom organizovanej skupiny. Napokon,

členom organizovanej skupiny nie je ani R. M.. Za tejto situácie potom je nepriliehavé odôvodnenie skutočnosti, že on je členom organizovanej skupiny, ak sa stretával s týmito ľuďmi, ktorí netvorili súčasť žiadnej organizovanej skupiny za súčasného vymedzenia ich postavenia a funkcie, ktorú mohli vykonávať v prospech organizovanej skupiny. Obvinený navrhol, aby súd vyslovil vo svojom rozhodnutí porušenie zákona vo vytýkanom smere, zrušil napadnuté rozhodnutie s tým, že zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa, pretože je nezákonným výrok o organizovanej skupine a páchaní skutku po dlhšiu dobu, zruší v tejto súvislosti výrok o treste a prikáže súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor vo vyjadrení uviedol.

Námietky, že jeho konanie nemožno posúdiť ako konanie formou organizovanej skupiny a po dlhší čas sú postavené z veľkej časti len na výhradách proti skutkovým zisteniam súdov a na polemike s odôvodnením rozhodnutia súdov.

Navrhol dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom právnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Právnym posúdením skutku sa rozumie jeho hmotnoprávne posúdenie. Podstatou právneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, t. j. Trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Najvyšší súd môže rozhodnutie súdov nižších súdov zmeniť, ak zistí, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie porušenie ustanovení Trestného zákona alebo nesprávne použitie iných právnych predpisov (napr. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka).

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený vidí v tom, že súdy nesprávne postupovali, keď jeho konanie posúdili podľa ust. § 138 písm. b/, písm. i/ Tr. por.

On trestnú činnosť nepáchal dlhšiu dobu a súdy mali ohraničiť koniec páchania trestnej činnosti dátumom 31. decembra 2005 a nebol členom žiadnej organizovanej skupiny. Uvedené skutočnosti obvinený namietal aj v odvolaní.

Na úvod je potrebné uviesť, že obžaloba koniec spáchania skutku ohraničila dňom 10. novembra 2006.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní, na hlavnom pojednávaní dňa 5. mája 2010, upravil skutkovú vetu tak, že ustálil koniec páchania skutku obvineného dňom 31. decembra 2005.

Na základe odvolania obvinených S. a M. bola na verejnom zasadnutí konanom 11. marca 2011 vylúčená z pôvodného konania na samostatné konanie. Na neverejnom zasadnutí 17. marca 2011 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T 43/2008, z 5. mája 2010 ohľadne obvinených S. a M. v celom rozsahu a vec bola vrátená Okresnému súdu Banská Bystrica, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Dôvodom zrušenia rozsudku v časti týkajúcej sa obvineného S. bola práve skutočnosť, že krajský súd sa stotožnil s názorom Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, že je potrebné doplniť dokazovanie v tom smere, že obvinený S. páchal trestnú činnosť aj v r. 2006. Krajský súd poukázal v odôvodnení rozsudku na skutočnosti, z ktorých tento záver vyplynul str. 12 odôvodnenia rozsudku.

Po zrušení veci okresný súd postupoval v súlade s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici, vo veci rozhodol na hlavnom pojednávaní 6. júna 2011 tak, že koniec spáchania skutku obvineného ustálil dňom 10. novembra 2006. V odôvodnení rozsudku uviedol dôvody, prečo obvinený páchal trestnú činnosť do 10. novembra 2006. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového a druhostupňového rozsudku ohľadne doby páchania trestnej činnosti, ako je uvedené v skutkovej vete prvostupňového rozsudku. Zo skutku vyplýva, že obvinený páchal trestnú činnosť 35 mesiacov.

Podľa § 122 ods. 12 Tr. zák. za trváci trestný čin sa považuje vyvolanie a udržiavanie alebo len udržiavanie protiprávneho stavu. Medzi trváce trestné činy patrí aj trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pre ktorý je obvinený odsúdený.

Podľa § 138 písm. b/ závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Páchanie trestných činov po dlhší čas prichádza do úvahy najmä pri trestných činoch trvácich. Zákon nevymedzuje, aký čas sa považuje za dlhší. Je potrebné pri posudzovaní dĺžky časového úseku, po ktorú je trestný čin páchaný, brať do úvahy aj závažnosť trestného činu. Vzhľadom na dobu páchania trestného činu, intenzitu, ide u obvineného jednoznačne o páchanie trestného činu po dlhší čas.

Ako už bolo v odôvodnení rozsudku konštatované nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku. Z tejto skutočnosti vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky skutok tak, ako ich ustálili sudy nižších stupňov, nemôže meniť. Podstatou dovolania obvineného je zmena doby páchania skutku, čo je v rozpore s ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený v dovolaní žiada aj zmenu právnej kvalifikácie jeho konania v tom smere, že súd nesprávne kvalifikoval jeho konanie ako závažnejší spôsob konania, že trestný čin páchal v organizovanej skupine. Aj v tomto smere najvyšší súd odkazuje na dôvody odôvodnenia konajúcich súdov v tom, že z akých dôvodov bolo jeho konanie kvalifikované podľa ustanovenia § 138 písm. i/ Tr. por. Nič na právnej kvalifikácii konania obvineného nemôže zmeniť skutočnosť, že u ďalších obvinených nie je uvedená táto právna kvalifikácia.

Prvostupňový súd sa s touto skutočnosťou v odôvodnení rozsudku vysporiadal (ostatní členovia skupiny, u ktorých by právna kvalifikácia prichádzala podľa tohto ustanovenia, páchali podľa rozsudku prvostupňového súdu do novely Trestného zákona č. 300/2005 Z.z.). Preto nie je možné túto skutočnosť preniesť do právnej kvalifikácie konania obvinených, ktorí ako organizovaná skupina páchala trestnú činnosť s obvineným, a preto v prvostupňovom rozsudku je rôzna kvalifikácia konania obvineného S. a ďalších členov. Aj keby Najvyšší súd Slovenskej republiky mal iný názor na kvalifikáciu konania obvineného v súvislosti s kvalifikáciou závažnejšieho spôsobu konania (je nesprávna právna kvalifikácia konania obvineného, že páchal trestný čin po dlhšiu dobu). Najvyšší súd Slovenskej republiky by musel postupovať v súlade s ustanovením § 371 ods. 4 Tr. por.

S poukazom na konštatované skutočnosti a dôkazy Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol, pretože neboli dané dovolacie dôvody, ako ich uviedol obvinený v podanom návrhu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. januára 2013

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová